

Vår Gemensamma Välfärd

En illustrerad beskrivning av arvet från våra grundare

Vad är välfärd i AA?

Ordet välfärd förknippas ofta med ekonomisk trygghet, till och med rikedom, tillgång på varor, goda bostäder, utbildning, arbete och samhällsservice mm.

När vi inom AA pratar om vår gemensamma välfärd menar vi inte pengar eller den materiella välfärden. Gemensam välfärd är när vi kan erbjuda så många alkoholister som möjligt en lösning och tillfrisknande från alkoholism. När vi på bästa sätt tillsammans kan föra budskapet vidare till den alkoholist som fortfarande lider" (5:e Traditionen). När vi, för allas vår överlevnads skull, tar ansvar för en väl fungerande gemenskap med andra alkoholister. En gemenskap som är villig och kapabel att ***förvalta arvet från våra grundare***.

Vad är arvet från våra grundare?

De tre Legaten, **Tillfrisknande – Enighet – Service**
är det arv vi fått att förvalta.
Legaten är fundamentet för att AA ska kunna föra budskapet vidare. Ordet legat betyder "testamentsgåva". Arvet är alltså gruppernas ansvar att bevara steg och traditioner, genom service till sig själva och AA som helhet.

Den trebenta pallen illustrerar de tre legaten

AA:s Handlingsplan

Som en följd av problem som kulminerade i slutet av 90-talet, genomfördes ett antal korrigerande åtgärder i AA:s servicestruktur och riktlinjer. Vi började också ta till oss de Tolv Koncepten för Världsservice. I samband med detta togs en Handlingsplan fram. Den antogs av Servicekonferensen 2003. Handlingsplanen innehöll ett antal åtaganden, som hade arbetats fram genom omfattande gruppsamvetsmöten inom central service, samt en idébank med frågeställningar lämpliga för ytterligare gruppsamvetsmöten i gemenskapen.
Detta dokument, "Vår gemensamma välfärd", är tänkt att vara en direkt fortsättning på andan i Handlingsplanen och delar samma huvudfokus för AA i Sverige:

Servicebladet Nr 2/2003

Servicekonferensen 2003

En handlingsplan för AA i Sverige

Handlingsplanen finns att ladda ner från www.aa.se Dokument/Diverse

Handlingsplanens tre fokusområden:

- Att nå flera alkoholister i samhället
- Kunniga och stabila grupper
- En duglig och enig serviceorganisation

Den Första Traditionen

Vår gemensamma välfärd bör komma först, personligt tillfrisknande beror på enigheten i AA.

Med detta avses välfärden i den egna hemma-gruppen, likväl som i andra grupper, kommittéer och AA som helhet. Individens personliga tillfrisknande är beroende av en väl fungerande hemma-grupp. En väl fungerande och kunnig AA-grupp erbjuder bättre tillfrisknande än en grupp med ständiga problem och motsättningar, det visar erfarenheten.

Vad är en AA-grupp?

Den långa versionen av tradition 3 säger följande:

Vårt medlemskap bör innefatta alla som lider av alkoholism. Därför får vi inte neka någon som vill tillfriskna. Inte heller ska medlemskap i AA någonsin vara beroende av pengar eller likformighet. Om två eller tre alkoholister samlas för sin nykterhets skull kan de kalla sig en AA-grupp, förutsatt att de som grupp inte har någon annan anknytning.

Ytterligare klargörande av vad en AA-grupp är finns i Tolv Koncept för Världsservice. Koncept 12, *Garanti Sex:*

- inga straff får utdömas på grund av man inte efterlever AA:s principer
- inga avgifter eller skatter debiteras, endast frivilliga bidrag mottas
- ingen medlem utesluts ur AA, medlemskapet ska alltid förbli den enskildes val
- varje AA-grupp kan sköta sina interna angelägenheter som den vill, den ombeds bara att avstå från handlingar som skulle kunna skada AA som helhet;

och slutligen

- varje grupp alkoholister som samlas för nykterhetens skull kan kalla sig en AA-grupp under förutsättning att de *som grupp* inte har något annat syfte eller anknytning.

Rekommenderad läsning:
AA-gruppen - där allting börjar
finns på AA:s webshop

Varje grupp har endast ett huvudsyfte – att föra budskapet vidare till den alkoholist som fortfarande lider, säger Femte Traditionen

Vilket är AA:s budskap?

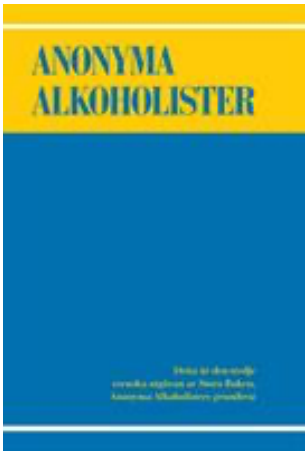
I första förordet till Stora Boken skriver Bill W:
”Huvudsyftet med denna bok är att visa andra alkoholister *exakt hur vi har tillfrisknat*. Vi hoppas de ska finna dessa sidor så övertygande att ytterligare bevis inte kommer att vara nödvändiga.” (Stora Boken, sid XIII.)

Med andra ord så är AA:s budskap Stora Boken. Ju bättre vi kan föra detta budskap vidare till andra alkoholister, desto fler får chansen att tillfriskna. Vi ska naturligtvis inte gå ut på stan och agitera med Stora Boken i handen. Men när det kommer till tolvstegsarbete ska vi inte behöva tveka över vad som är AA:s budskap.

I boken beskrivs vad som ska göras i de olika stegen. Stor vikt läggs vid identifikationen. Alla kapitel från Läkarens åsikt till kapitel 4 (Vi agnostiker) handlar om steg 1 och 2. Om att skapa identifikation, förmedla erfarenheter och insikter samt tro på en lösning. Lite schematiskt kan man se Stora Bokens innehållsförteckning på detta sätt:

	Läkarens åsikt	
Kapitel 1	Bills berättelse	
Kapitel 2	Det finns en lösning	**Steg 1 - 2**
Kapitel 3	Mer om alkoholism	
Kapitel 4	Vi agnostiker	
Kapitel 5	Hur det fungerar	**Steg 3 - 4**
Kapitel 6	Till verket	**Steg 5 - 11**
Kapitel 7-11		**Steg 12**

Stora Boken är tämligen rak och tydlig med vad stegen innebär och hur de ska göras. Stegtexterna i Tolv och Tolv skrev Bill W 14 år senare som en fördjupning och ett komplement till Stora Boken. Bill ville ”bredda ingången”, som han uttryckte det. Det är genom att studera Stora Boken som vi inte bara lär oss att tillämpa den, utan också lär oss att föra AA:s budskap vidare. Det är genom våra handlingar vi uppnår ett andligt uppvaknande.

Stora Boken är AA:s budskap. Där står vad vi ska göra för att tillfriskna från alkoholism.

Många grupper läser Tolv och Tolv av gammal vana. Boken är ingalunda fel, men det kan vara bra att veta att den skrevs som en fördjupning och ett komplement till stegen i Stora Boken, 14 år senare.

Den Andra Traditionen

För syftet med vår grupp finns det endast en högsta auktoritet – en kärleksfull Gud såsom Han kan komma till uttryck i vårt gruppsamvete. Våra ledare är endast betrodda tjänare, de styr inte.

Gruppsamvetet består normalt av alla medlemmar som har gruppen som hemma-grupp. Alla har yttranderätt och rätt till delaktighet, enligt de Tolv Koncepten.
Även besökare är normalt välkomna att delta på praktiska möten och gruppsamvetsmöten. Ofta kan de tillföra idéer och erfarenheter från andra grupper. Däremot har besökare normalt inte rösträtt när det kommer till beslut rörande gruppens inre angelägenheter (varje grupp är dock självbestämmande även i den frågan).
Inom AA finns rätt till delaktighet och besvärsrätt, det vill säga, rätten att få säga sin mening. AA har lärt oss att lyssna på minoriteternas åsikter. Ty, även om de inte har rätt, så kan deras synpunkter påverka och leda till ett klokare beslut och större enighet.
Tjänarna är direkt ansvariga inför gruppsamvetet.

AA-grupp 1

Temamöten
Känslomöten¨
Andliga möten

Inga praktiska möten
De äldre sköter om gruppen och tar alla beslut

AA-grupp 2

Temamöten
Stegmöten
Öppna möten vid behov

Har några ”valda” tjänare men har problem att få nya
Har Praktiska möten vid behov

AA-grupp 3

Stegmöten
Traditionsmöten
Stora Boken-möten
Öppna möten
Praktiska möten
Gruppsamvetsmöten

Valda tjänare
Aktivt sponsorskap
Rotationsprincipen tillämpas
Delaktiga i kretsen

Rekommenderas: Tolv koncept för världsservice, koncept 1 - 5.	Vi hoppas att den alkoholist som söker en lösning kommer till en stabil AA-grupp som har goda förutsättningar att föra budskapet vidare.	Vilken av grupperna skulle du rekommendera?

Praktiska möten och Gruppsamvetsmöten är också AA-möten

En del grupper har inte schemalagda, regelbundna praktiska möten och heller inte gruppsamvetsmöten. Andra grupper har praktiska möten ibland, efter ordinarie mötestid, för att ta beslut rörande gruppen. Åter andra har valt att ha regelbundna praktiska möten och gruppsamvetsmöten. Ofta på ordinarie mötestid. Vad är skillnaden? Får vi olika resultat?

- Är det inte så att på Praktiska möten får nybörjaren veta hur AA-gruppen fungerar och vi får alla lära oss att vara med och ta ansvar?
- Är det inte så att på Gruppsamvetsmöten förmedlar vi kunskap om traditioner och principer och lär oss tillämpa dem?
- Borde inte därför så många som möjligt av gruppens medlemmar ges möjlighet att delta och engagera sig i dessa möten?

Fördelar och nackdelar mellan att ha praktiska möten och gruppsamvetsmöten som ordinarie AA-möten eller inte:

Efter mötestid		**Ordinarie mötestid**
Få deltagare		Fler deltagare
Lågt engagemang		Mer engagemang
Svårt att rekrytera		Lättare att rekrytera
Problem med information		Enklare med information
Svårt att förmedla kunskap		Bra sätt att förmedla kunskap
Tjänarna blir ledare		Tjänarna blir ansvariga inför gruppsamvetet
Dom och vi		Enighet

Hur ofta?
Det finns inga regler, många grupper har Praktiskt möte en gång i månaden och Gruppsamvetsmöte minst en gång i kvartalet.

Förslag att fundera över
Erfarenheterna från flera grupper visar att man får ett större engagemang, större enighet, mer kunskap och en större ”kärna” i en grupp om man förlägger praktiska möten och gruppsamvetsmöten till ordinarie mötestid (eftersom det också är AA-möten.)
Känner du igen problemen i vänstra kolumnen kan det nog vara värt att prova.
Men ingen regel utan undantag, andra grupper har också upplevt motsatsen.

Skillnad på Praktiska möten och Gruppsamvetsmöten

Vid båda typerna av möten är det självklart det närvarande gruppsamvetet som fattar besluten. Praktiska möten är därför också gruppsamvetsmöten. Grupper som har både Praktiska möten och Gruppsamvetsmöten brukar dela upp dem så att det Praktiska mötet bara hanterar frågor som rör det praktiska i gruppen, medan större och tyngre frågor, liksom gruppens självrannsakan hänskjuts till regelbundna Gruppsamvetsmöten, se exempel nedan.

Praktiskt möte

Praktiska frågor

Ekonomi

Nycklar, kaffekokning

Litteratur, städning

Info från krets, Servicebladet

Tjänare i gruppen

Diskussionsfrågor

Gruppsamvetsmöte

Gruppens självrannsakan utifrån de Tolv traditionerna

Frågor från Praktiskt möte

Gruppsamvetsfrågor

Föra budskapet vidare

Hur tar vi hand om nykomlingar

Sponsorskap

Gemensam välfärd genom gruppsamvetet

Gruppsamvetet är AA:s sätt att lösa problem och meningsskiljaktigheter. Det är vårt sätt att uppnå största möjliga delaktighet och enighet i gruppen och inom AA som helhet. Det är hjärtat i AA:s demokrati. Med stöd av de Tolv Koncepten säkerställer gruppsamvetet alla medlemmars lika värde, att allas åsikter alltid ska beaktas och att enighet går före snabba beslut.

Gruppsamvetsmötet förmedlar AA:s budskap och sätter princip före person. Det är bland annat genom att ha gruppsamvetsmöten som vi kan uppnå bättre tillfrisknande i gruppen, föra budskapet vidare och uppnå en gemensam välfärd. Åtskilliga exempel i AA bekräftar detta.

Min egen inställning

Min egen mentala inställning påverkar hur jag agerar på ett Gruppsamvetsmöte. Ibland kan det vara både humoristiskt och träffande att göra en liten självrannsakan. För många år sedan publicerades följande frågor i Grapevine som inspiration (de publicerades också i svenska Bulletinen nr 6/1999 och nr 1/2000). Håll till godo:

Checklista Traditionerna

Tillämpa dessa principer i alla mina angelägenheter

TRADITION 1

Vår gemensamma välfärd bör komma först; personligt tillfrisknande beror på enigheten i AA.

1. Är jag i min grupp en som läker, reparerar och samlar eller en som splittrar? Skvallrar jag, exempelvis, och gör andra medlemmars självrannsakningar?
2. Är jag en fredsmäklare? Eller kastar jag mig, efter en from inledning som ”bara för diskussionens skull”, in i gräl?
3. Är jag vänlig eller påstridig mot dem som irriterar mig?
4. Fäller jag konkurrensbetonade anmärkningar om AA, som att jämföra en grupp med en annan eller framhäva motsatsförhållanden mellan olika AA-grupper?
5. Avfärdar jag vissa aktiviteter inom AA som om jag skulle vara för kvalificerad för att medverka i den eller den AA-verksamheten?
6. Är jag informerad om AA som helhet? Stöder jag, på alla sätt jag kan, AA som helhet eller bara de delar som jag förstår och tycker om?
7. Är jag lika hänsynsfull mot andra AA-medlemmar som jag vill att de ska vara mot mig?
8. Strör jag omkring mig plattityder om kärlek samtidigt som jag hänger mig åt och i hemlighet rättfärdigar beteenden som är späckade med fientlighet?
9. Går jag på tillräckligt många AA-möten eller läser tillräckligt med AA-litteratur för att verkligen vara insatt?
10. Delar jag hela mig med AA, både det bra och dåliga, och accepterar att såväl få hjälp av gemenskapen som ge den hjälpen till andra?

TRADITION 2

För syftet med vår grupp finns det endast en högsta auktoritet– en kärleksfull Gud såsom Han kan komma till uttryck i vårt gruppsamvete. Våra ledare är endast betrodda tjänare, de styr inte.

1. Kritiserar jag eller litar jag på och stöder de förtroendevalda i min grupp, AA-kommittéer och de anställda på Servicekontoret? Nykomlingar? Veteraner?
2. Är jag absolut pålitlig, till och med i hemlighet, när det gäller tolftestegsarbete eller andra ansvarsområden inom AA?
3. Söker jag erkännande för mina uppdrag i AA? Beröm för mina idéer kring AA?
4. Måste jag rädda ansiktet i gruppdiskussioner eller kan jag med gott humör ansluta mig till gruppsamvetet och glatt arbeta i den riktningen?
5. Är jag, även om jag har varit nykter i några år, fortfarande villig att bidra till AA:s löpande sysslor (service)?
6. Tycker jag till i gruppdiskussioner även i frågor som jag inte har någon erfarenhet av och kunskap om?

TRADITION 3

Det enda kravet för medlemskap är en önskan att sluta dricka.

1. Dömer jag inom mig ut en del nya AA-medlemmar som förlorare?
2. Finns det någon sorts alkoholist som jag personligen inte vill ha som medlem i min AA-grupp?
3. Utser jag mig själv till domare över om en nykomling är uppriktig eller en bluff?
4. Låter jag språk, religion (eller avsaknad av religion), ras, utbildning, ålder eller andra liknande omständigheter störa mig när jag för budskapet vidare?
5. Är jag överdrivet imponerad av en kändis? Av en läkare, präst eller före detta fängelsekund? Eller kan jag behandla den här nya medlemmen lika enkelt och naturligt som ännu en sjuk mänsklig varelse, lik oss andra?
6. När någon dyker upp i AA och behöver information eller hjälp (även om han inte kan säga det högt), spelar det då egentligen någon roll för mig vad han arbetar med? Var han bor? Om han har familj eller inte? Om han varit på i AA förut? Vilka andra problem han har?

TRADITION 4

Varje grupp bör vara självständig utom i angelägenheter som påverkar andra grupper eller AA som helhet.

1. Envisas jag med att det bara finns några få rätta sätt att göra saker på i AA?
2. Tänker min grupp alltid på välfärden i övriga AA? I närliggande grupper? På ensamma medlemmar långt borta från en AA-grupp? På internationalister miltals från en hamn? På en grupp i Rom eller El Salvador?
3. Behandlar jag andra medlemmars beteende nedlåtande när det skiljer sig från mitt, eller lär jag mig av det?
4. Tänker jag alltid på att jag kanske i viss utsträckning representerar hela vår kära Gemenskap för de icke-medlemmar som vet att jag är AA-medlem?
5. Är jag villig att hjälpa en nykomling att göra allt – hans allt, inte mitt – för att förbli nykter?
6. Delar jag med mig av min kunskap om AA:s verktyg till andra medlemmar som kanske inte har hört talas om dem

TRADITION 5

Varje grupp har endast ett huvudsyfte – att föra budskapet vidare till den alkoholist som fortfarande lider.

1. Smiter jag någonsin undan genom att säga: "Jag är inte en grupp, så den eller den traditionen är inte tillämplig på mig?"
2. Är jag villig att tydligt förklara för en nykomling begränsningarna i den hjälp AA kan ge, även om han blir ursinnig på mig för att jag inte lånar honom pengar?
3. Har jag idag krävt en särskild tjänst eller hänsyn från någon AA-medlems sida enbart därför att jag är en alkoholistkamrat?
4. Är jag villig att tolftestega nästa nykomling, oavsett vem det är och vad jag kan få ut av det?
5. Hjälper jag min grupp på alla sätt jag kan för att fullgöra vårt huvudsyfte?
6. Kommer jag ihåg att också AA-veteraner kan vara alkoholister som fortfarande lider? Försöker jag både hjälpa dem och lära av dem?

TRADITION 6

En AA-grupp bör aldrig gå i borgen för, bekosta eller låna ut AA:s namn till någon närbesläktad sammanslutning eller något utomstående företag, så att inte problem med pengar, egendom eller anseende avleder oss från vårt huvudsyfte.

1. **B**ör mina gruppkamrater och jag sätta igång och samla in pengar för att förse vårt lokala sjukhus med flera vårdplatser för AA?
2. Är det bra för en grupp att hyra en mindre byggnad?
3. Bör sekreteraren i vår grupp delta i kommunstyrelseordförandens rådgivande kommitté om alkoholism?
4. En del alkoholister kommer bara till AA om vi har tv och ett rum för kortspel. Borde vi ordna det, om det är vad som krävs för att föra budskapet vidare till dem?

TRADITION 7

Varje AA-grupp bör vara helt självförsörjande och inte ta emot bidrag utifrån.

1. Om jag ska vara helt ärlig: gör jag allt jag kan för att hjälpa AA (min grupp, krets, servicekontoret) att förbli självförsörjande? Skulle jag kunna lägga lite mer i hatten för nykomlingen som inte har råd än? Hur generös var jag när jag söp mig full på en bar?
2. Bör Bulletinen sälja annonsutrymme till bokförlag och läkemedelsföretag så den går med stor vinst och kan bli en större tidskrift i fyrfärg till ett lägre pris per exemplar?
3. Vore det inte bra om regeringen subventionerade AA-grupper i fängelser och på sjukhus, ifall servicekontoret går med underskott något år?
4. Är det viktigare att få in en större summa från ett fåtal eller en mindre summa som fler medlemmar bidrar med?
5. Är kassörens rapport en oviktig angelägenhet för AA? Vilken uppfattning har kassören?
6. Hur viktig är känslan av självrespekt för mitt tillfrisknande, jämfört med känslan att alltid stå i tacksamhetsskuld för mottagna allmosor?

TRADITION 8

Anonyma Alkoholister bör alltid förbli ickeprofessionellt, men våra Servicekontor kan anställa personal för speciella uppgifter

1. Är mitt eget beteende korrekt beskrivet i traditionerna? Om inte, vad behöver förändras?
2. Inser jag hur det påverkar andra när jag retar mig på någon tradition?
3. Försöker jag ibland att få någon belöning för mina egna ansträngningar inom AA – även om det inte är pengar?
4. Försöker jag inom AA framstå som expert på alkoholism? Tillfrisknande? Medicin? Sociologi? AA självt? Psykologi? Andliga frågor? Eller, Gud hjälpe mig, till och med på ödmjukhet?
5. Anstränger jag mig för att förstå vad AA:s anställda gör? Vad de anställda i andra organisationer som arbetar med alkoholism gör? Kan jag klart och tydligt skilja dem åt?
6. Har jag i mitt eget AA-liv gjort några erfarenheter som illustrerar visdomen i denna tradition?
7. Har jag ägnat tillräcklig uppmärksamhet åt boken Tolv Steg och Tolv Traditioner? Åt AA-broschyren AA-traditionen – hur den växte fram?

TRADITION 9

AA som sådant bör aldrig organiseras, men vi kan tillsätta styrelser eller kommittéer för service som är direkt ansvariga inför dem de tjänar.

1. Försöker jag fortfarande styra saker och ting inom AA?
2. Motsätter jag mig formella aspekter av AA därför att jag fruktar de är diktatoriska?
3. Är jag vuxen nog att förstå och använda alla delar av AA:s program med en känsla av personligt ansvar – även om ingen tvingar mig att göra det?
4. Visar jag tålamod och ödmjukhet i alla AA-uppgifter jag åtar mig?
5. Är jag medveten om alla jag är ansvarig inför i alla AA-uppgifter?
6. Varför behöver inte varje AA-grupp stadgar och reglementen?
7. Har jag lärt mig kliva av ett AA-uppdrag på ett älskvärt sätt – och vinna på det – när det är dags?
8. Vad har rotation att göra med anonymitet? Med ödmjukhet?

TRADITION 10

Anonyma Alkoholister har ingen åsikt i yttre angelägenheter; därför bör AA:s namn aldrig dras in i offentliga tvister.

1. Ger jag någonsin intrycket att det verkligen finns en ”AA-uppfattning” om antabus? Lugnande medel? Läkare? Psykiatriker? Kyrkor? Sjukhus? Fängelser? Alkohol? Regeringen eller landstinget? Legalisering av marijuana? Vitaminer? Al-Anon? Alateen?
2. Kan jag ärligt dela med mig av min personliga erfarenhet av vilken som helst av dessa utan att ge intryck av att jag hävdar en ”AA-uppfattning”?
3. Vad i AA:s historia ledde fram till vår Tionde Tradition?
4. Har jag haft någon liknande erfarenhet i mitt eget AA-liv?
5. Vad skulle AA vara utan denna tradition? Var skulle jag vara?
6. Bryter jag mot denna tradition eller någon annan tradition som stöder den på ett subtilt, kanske omedvetet sätt?
7. Hur kan jag bekräfta andan i denna tradition i mitt personliga liv utanför AA? Inom AA?

TRADITION 11

Vår PR-policy grundar sig på dragningskraft snarare än reklamkampanjer; vi behöver alltid bibehålla personlig anonymitet gentemot press, radio och film.

1. Marknadsför jag ibland AA så fanatiskt att jag får det att framstå som oattraktivt?
2. Är jag alltid noga med att bevara förtroenden jag fått som AA-medlem?
3. Är jag försiktig med att sprida namn på AA-medlemmar omkring mig, även inom gemenskapen?
4. Skäms jag över att vara en tillfrisknad eller tillfrisknande alkoholist?
5. Vad skulle AA vara utan den vägledning vi får av idéerna i Elfte traditionen? Var skulle jag vara?
6. Är min nykterhet i AA tillräckligt attraktiv för att ett sjukt fyllo skulle vilja ha samma egenskap själv?

TRADITION 12

Anonymitet är den andliga grundvalen för alla våra Traditioner och påminner oss ständigt om att sätta principer före personligheter.

1. Varför är det en bra idé för mig att sätta alla AA-medlemmars gemensamma välfärd före individuell välfärd? Vad skulle hända med mig om AA som helhet försvann?
2. När jag inte litar på AA:s nuvarande tjänare, vem skulle jag då önska hade makt att få dem att bättra sig?
3. Antyder jag, i mina åsikter och kommentarer om andra AA-medlemmar, andra krav för medlemskap i AA än en önskan att sluta dricka?
4. Försöker jag någonsin få en viss AA-grupp att hålla sig till mina normer, inte sina egna?
5. Har jag ett personligt ansvar för att hjälpa en AA-grupp fullgöra sitt huvudsyfte? Vilken är min del?
6. Återspeglar mitt personliga uppträdande Sjätte Traditionen eller strider det mot den?
7. Gör jag allt jag kan för att stödja AA ekonomiskt? När gav jag senast bort en prenumeration på Bulletinen?
8. Klagar jag på vissa AA-medlemmars uppträdande, särskilt om de får betalt för att arbeta för AA? Hur blev jag så klyftig?
9. Fullgör jag mina AA-förpliktelser på ett sätt som privat tillfredsställer också mitt eget samvete? Verkligen?
10. Reflekterar mina uttalanden alltid den Tionde Traditionen eller ger jag AA-kritiker rejäl ammunition?
11. Ska jag hålla mitt medlemskap i AA hemligt eller röja det i privata samtal när det kan hjälpa en annan alkoholist (och därigenom mig själv)? Är min variant av AA så attraktiv att andra fyllon vill ha den?
12. Vilken är min verkliga betydelse bland fler än en miljon AA-medlemmar?

Gruppsamvetsfrågor

Hur genomför man ett Gruppsamvetsmöte?

Prata med andra medlemmar och ta upp på ett Praktiskt möte, eller på ett annat AA-möte, att ni vill ha ett Gruppsamvetsmöte för gruppen. Förklara vad det är och sätt upp anslag i gruppen. Det här är ett förslag till en dagordning.

1. Mötet öppnas, de tolv traditionerna läses
2. Inledning till Gruppsamvetsmöte läses (se bilaga 1)
3. Ordförande och sekreterare utses
4. Övriga frågor anmäls, dagordningen godkänns
5. De närvarande presenterar sig och berättar kort om sina förväntningar inför gruppsamvetsmötet
6. Genomläsning föregående gruppsamvetsmötesprotokoll
7. Frågor att diskutera och ev. fatta beslut om från senaste praktiska mötet
8. Någon av traditionerna
9. Gruppsamvetsfrågor (till exempel någon av de nedanstående eller från nästa sida)
10. Övriga frågor
11. Avslutning, ordet går runt
12. Nästa gruppsamvetsmöte, hatten går runt, Sinnesrobönen

Om du vill ha idéer på lämpliga frågor att ta upp och diskutera och göra gruppens självrannsakan utifrån finns alltid:

De Tolv Traditionerna (läs gärna den långa versionen) och/eller följande sex idéer på frågor:
Hur tar vi hand om nykomlingar?
Får de hjälp in i stegarbetet? Uppmanar vi till att skaffa en sponsor?
Hur för vi budskapet vidare till nykomlingar?
Är vi aktiva i att göra AA synligt i vårt samhälle? Har vi bra relationer med vår omvärld?
Hur hanterar vi andra problem än alkohol?
Använder vi Blue Card eller tycker vi att alla som vill kan få hjälp i AA?
Hur agerar vi när det kommer berusade personer?
Har vi rutiner för hur vi ska agera och känner hela gruppen till dem?
Hur får vi tjänare till service?
Hur väl tillämpar vi rotationsprincipen och hur sponsrar vi in nya i service?
Hur väl för vi AA:s budskap vidare till nykomlingar?
Uppmanar vi till stegarbete med hjälp av sponsor? Är jag själv beredd att sponsra?

Här är ytterligare frågor och diskussionspunkter som utgår från de tre fokusområdena i Handlingsplanen från 2003:

Hur når vi fler alkoholister i vårt samhälle?

Starta upp lokal kommittéer för Samarbete och information
Utbyt erfarenheter med andra grupper i kretsen
Kan kretsen stötta grupperna bättre?
Göra AA synligt i sin hemort
Etablera kontakter för tolvstegsarbete med kliniker, sjukhus, företagshälsovård, kyrkor etc
Bjud in till öppna AA-möten
Annonsera, skylta informationsblad med mera
Synlig på internet, nåbar på telefon, e-post

Hur blir vi en kunnig och stabil AA-grupp?

Studera litteraturen, traditioner och koncept
Gör service och få erfarenheter
Traditionsmöten och Temamöten
Sprid AA-kunskap i gruppen
Ha regelbundna Gruppsamvetsmöten
Var rädd om gamlingar, hur hanterar vi sponsorskap?
Berättar vi hur viktigt det är att studera AA:s litteratur?
Hur tar vi hand om nykomlingar? Vad får de med sig från sitt första möte?
Bjud in servicedelegaten till ett gruppsamvetsmöte

Hur skapar vi en duglig och enig serviceorganisation?

Noggrannhet och omsorg vid val av tjänare
Studera riktlinjer för service, de tolv koncepten
Respekt för rotationsprincipen
Lyssna på minoriteter
Sponsra in nya medlemmar i service
Dela om service, vad det betyder för tillfrisknandet
Temamöten om Service, hur AA fungerar
Ha regelbundna arbetsmöten och gruppsamvetsmöten
Utbyt erfarenheter med andra grupper
Anordna inspirationsdagar/möten om service

Läs mer om gruppsamvetes-processen som ledde till Handlingsplanen i bilaga 2

Inspiration utan pekpinnar

Inom AA har vi all respekt för den fjärde traditionen. Denna tradition ger gruppen full frihet att bestämma sina rutiner och hur man vill fungera. Den innefattar även rätten att fatta tokiga beslut som kan ge negativa konsekvenser.
Bill W lär ha sagt något i stil med:

Det finns ingen anledning att förvanska budskapet, om man kan läsa innantill.

Vår gemenskap har ett viktigt arv att förvalta, nämligen en lösning på ett av de riktigt stora mänskliga problemen - hur man tillfrisknar från en allvarlig och dödlig sjukdom, alkoholism. En lösning som fungerat ända sedan 1935 och som räddat livet på miljoner alkoholister världen över. Ansvaret för denna lösning överlämnades till vår gemenskap 1955 av AA:s grundare. Det är vi själva som nu har ansvaret att se till att denna lösning fortlever in i framtiden, när våra barnbarn och barnbarnsbarn behöver hjälp. Det kan inte sägas bättre än hur det sägs i den så kallade Toronto-deklarationen:

Jag är ansvarig...
Närhelst, varhelst någon ber om hjälp,
vill jag att AA alltid ska finnas till hands,
och för det är jag ansvarig.

Vi är övertygade om att kunniga och traditionsenliga AA-grupper kan axla detta arv och ansvar bättre än okunniga. Att de har förmågan att fatta klokare beslut med gruppens gemensamma välfärd i fokus. Med detta som grund ökar enskilda medlemmars och nykomlingars chans till personligt tillfrisknande.

Back to Basic

AA påverkas av omvärlden, vare sig vi vill det eller inte. Samhället förändras, problemen förändras och vi kanske tror att AA också måste förändras för att passa in. Men AA kan inte förändras – då slutar det att fungera.
Vi har ett stort arv att förvalta, ett stort ansvar för kommande generationers alkoholister. Gå tillbaka till grunden, till det andliga fundament och de tre legat som får AA att fungera, idag och i framtiden.
Back to basics – en gruppsamvetesprocess som ökar kunskapen, enigheten och välfärden i gruppen.

Hur använder man det här materialet är det tänkt? Det kan användas i alla grupper och kommittéer som ett inspirationsmaterial för själv-rannsakan. Till seminariet finns en separat bildserie att hämta från www.aa.se

Det finns ingen anledning att förvanska budskapet, om man kan läsa innantill.

Inledning Gruppsamvetsmöte

Detta är ett förslag till inledning att läsa på ett Gruppsamvetsmöte. Vi hittade den hos en AA-grupp (oklart vilken, de är anonyma).

Första Traditionen säger att: Vår gemensamma välfärd bör komma först, personligt tillfrisknande beror på enigheten i AA. En välmående AA-grupp erbjuder ett bättre personligt tillfrisknande än en grupp med ständiga konflikter och motsättningar, visar erfarenheten. Därför är Vår Gemensamma Välfärd vårat huvudfokus på Gruppsamvetsmötet.
Andra Traditionen säger att: För syftet med vår grupp finns endast en högsta auktoritet – en kärleksfull Gud, såsom Han kan komma till uttryck i vårt gruppsamvete. Våra ledare är endast betrodda tjänare, de styr inte.
Sålunda är det vårt gemensamma gruppsamvete som ska ta det yttersta ansvaret för gruppens välfärd. Därför har vi regelbundet Gruppsamvetsmöten.
Gruppsamvetsmötet är gruppens självrannsakan utifrån AA:s Tolv Traditioner. Det är viktigt att vi har i åtanke AA:s principer

- att alla har samma rätt att göra sin röst hörd
- att lyssna noga på minoriteter, många gånger har det visat sig att minoriteten har haft rätt, eller åtminstone kunna påverka gruppsamvetet till ett klokare beslut
- att hålla Traditionerna levande i gruppen, genom t ex regelbundna traditionsmöten, så att gruppen som helhet är kunnig.

En kunnig grupp fattar i regel klokare beslut än en okunnig.

Handlingsplanen

Detta är en kort beskrivning av varför Handlingsplanen kom till. Du kan läsa mer om det här i boken ”AA:s historia i Sverige”. Från att AA:s centrala service kollapsade i samband med Servicekonferensen 1998 till att Handlingsplanen antogs av Servicekonferensen 2003.

Växte från 50 till 500 grupper

AA i Sverige upplevde en extremt kraftig expansion från ca 60 till 500 grupper under perioden 1985-95. Detta var en följd av att Minnesota-modellen infördes i behandlings-Sverige.

Under den här perioden hade vi “rosa moln” och fullt upp med att starta nya AA-grupper. Vi hann inte riktigt med oss själva i flera viktiga avseenden.

1992 infördes den nya servicestrukturen i Sverige med servicekonferens och förtroenderåd. Dock utan att förankra det tredje legatet, de Tolv Koncepten i Sverige och med riktlinjer för konferensen som ledde till en obalans.

Lågkonjunkturen som slog till i början av 90-talet ledde till att många Minnesotabehandlingshem lades ned och tillströmningen till AA minskade kraftigt, med följd att många grupper fick stänga.

AA, som hade haft en mycket god ekonomi och tillväxt till följd av expansionen, stod nu med för höga kostnader i förhållande till de sjunkande intäkterna.

Interna strider

Interna stridigheter (makt, prestige och pengar) blommade upp vilka kulminerade på Servicekonferensen 1998. Stora delar av förtroenderådet avsattes liksom ekonomikommittén, på ett icke traditionsenligt sätt.

Efter årsskiftet 1999 fanns endast en tjänare kvar i förtroenderåd och AA-förlaget, inga kommittéer fungerade och ingen personal arbetade på Servicekontoret. Tack vare frivilliga insatser kunde ändå viss basservice upprätthållas.

1999 års konferens tillsatte ett nytt förtroenderåd som fick tydliga instruktioner att se över strukturen, införliva de Tolv Koncepten samt se över kostnaderna så att detta inte skulle kunna hända igen.

Back to basic

En projektgrupp tillsattes som under två år arbetade med att se över riktlinjerna och stadgarna för AA. De Tolv Koncepten översattes. En bantad servicestruktur med minskad servicekonferens och ett minskat förtroenderåd och en ombildning av AA:s juridiska form, den ideella föreningen från dåvarande AA-Förlaget till nuvarande Föreningen AA i Sverige infördes vid servicekonferensen 2002.

Parallellt med projektgruppens arbete hade det nya förtroenderådet återupprättat kommittéerna och bemanningen på Servicekontoret.

forts

För att möta de problem som fanns i grupperna (delvis som en följd av den minskade tillströmningen men också genom händelserna inom AA och andra yttre faktorer) tog förtroenderådet fram tre fokusområden som var viktiga för AA i Sverige:

Nå fler alkoholister i samhället

Kunniga stabila grupper

Duglig och enig serviceorganisation

Att nå fler alkoholister (behandlingshemmen hade gjort jobbet åt oss i 10 år). Kunniga och stabila grupper. Skapa en duglig och enig serviceorganisation

Därefter gjorde förtroenderåd, alla kommittéer, Servicekontoret och världsservicedelegater en genomgripande självrannsakan och hade ett stort antal gruppsamvetsmöten utifrån de Tolv Koncepten, Traditionerna, de tre fokusområdena och sina respektive arbetsbeskrivningar. Detta pågick under 2001-2002.

Detta arbete gäller än idag.

Ladda gärna ner Handligsplanen och studera den Servicebladet nr 2 2003

aa.se/medlemmar/dokument/diverse

Litteraturtips

12 Steg & 12 Traditioner

AA Blir Myndigt

Hjärtats Språk

AA:s historia i Sverige

AA Gruppen... Där allting börjar...

Servicehandboken

12 Koncept för Världsservice